

1. ԳԱՄՔԱՐԱՆՆԵՐԻ ՊԵՂՈՒՄՆԵՐԸ

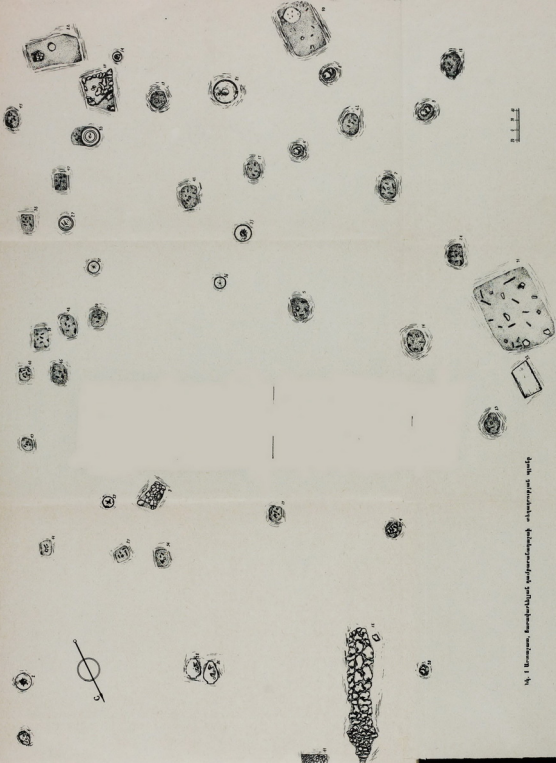
Արտաշատ մայրաքաղաքը, որը հսկայական տարածություն էր զբաղեցնում, բացի խորվիրապի շրջակայքում գտնվող 11 մեծ ու փոքր բլուրներից, փռված է եղել նաև բլուրներից հյուսիս, հյուսիս-արևելք։ Մեծ ու բազմամարդ այգ քաղաքն ռանցել է մի քանի դերնդմանատներ քաղաքը տարածքում և նրանից դուրս։ Քաղաքի թաղամասերում տեղ-տեղ հանդիպում են գերեզմաններ, որոնք գտնվում են երբեմն շենքերի արանքում, պառսպի տոկ և այլուր։

Առավել բնդարձակ գերեզմանոցները գտնվել են քաղաքի աարածքից դուրս, այժմյան Նոր կյանք և Շիրաղ գյուղերի դաշտերում։

Նոր կյանք գյուղի դաշտերում (քաղաքից արևելք) գտնվող դեբեզմանները շատ վատ էին պահպանվել։ Այստեղ թաղման հիմնական ձևը կարասալինն էր, բայց եղել են նաև Նրսնահողայրս դամբարաններ։ Ամբողջ դամբարանադաշտը անդավորված էր մոխրախաղող կաշուն ամսողահողի մեջ։ Դամբարանները բավականին խիտ էին ու մակերեսային, և դաշտը բազմիցս հերկելու պատճառով հիմնահողային թաղումները խառնվել էին իրար։ Պեղումների բնթացքում հողաշերտից ի հայտ էին գալիս աարերի անսակի անոթների բեկորներ։ Ավերված և իրար խառնված դամբարաններից հայտնարերված ուղեկցող նյութերը քննության են առնվում միասին։ Շնոր կյանք-ի ռաշտում մեղ հաշդվեց պեղել մոտ 13 կիսավեր և ամբողջական կարասալին թաղումներ։ Բոլորն էլ շարքային, որոնք ունեին աարերի դիրք, առանց որոշակի կողմնորոշման (նկ. 1)։

Խամբարուն № 1: Կարասալին թաղում։ Ուղղությունը՝ հյուսիս-արևմուտքից հարավ-արևելք։ Կարասը ամբողջովին ճաքած էր, շրջակայքն ու մեջը ավաղախառն ամուր հող, կմխքը շատ վատ էր պահպանված։ Գլխի վրա նսւյնանման կարասի մի բեկոր էր դրված։ Կարասի և գունաղարդ չրամանի բեկորներ կային նաև դանդի կողքերին ու աակի, աարերը բարձրությունների վրա։ Հանգուցյալը թաղված է եղել խիստ կուչ եկած, ծնկները ծալած վիճակում, դուխը կարասի բերանի կողմը, դեմքով դեպի արևելք ծնար և դանգի աակի մասը րացակայում էին։ Ձվածն փրանով կարասը (բարձր. 1 մ, պս. ար. 37 սմ, հատ. ար. 22 սմ) լավ թրծած է, դեղնանսնաշագնս անդորով պատած, փալլեցրած, հատակը հարթ է, պսակը դեպի դուրս լայնացող, վրան ունի ակոսավոր լայն դոտի։ Կարասի մեջ կար նաև փայտածխի մի քանի կտոր (աախա. I, VIII, նկ. 35, 1-5)։

Խամբարուն № 2: Կարասալին, մանկական թաղում։ Կարասը գտնվում

էր կողքի պառկեցրած վիճակում, ուղղութիւնը՝ հյուսիս-արեւելքից հարավ-արեւմուտք։ Ոսկորները շատ վատ էին պահպանվել։ Դիրքը հնարավոր չէր որոշել։ Կարասը գրեթէ գլանաձէ է, ձգված, սուր նստուկով (բարձր. առանց պսակի 84 սմ, հատ. տր. 3 սմ), մակերեսն անփայլ է (տախտ. 114)։

Դամբարան № 3: Կարասային թաղում, Կարասը պառկեցրած էր կողքի։ Ուղղութիւնը՝ հյուսիս-արեւմուտքից հարավ-արեւելք։ Կարասը ճաքած էր, վատ պահպանված, ունեւր ձվաձէ իրան, հարթ հատակ։ Պսակը չէր պահպանվել (պահպ. մասի բարձր. 77 սմ, հատ. տր. 18 սմ)։ Դամբարանում գտնվել են կմախքի որոշ ոսկորներ և ականջողի նման մի իր, պատրաստված պղնձն ուղղած լարից (նկ. Շ, Զ, 35, 1)։

Դամբարան № 4: Կարասային թաղում (բացվել է տրակտորիստի կողմից)։ Դիրքը՝ հյուսիս-արեւելքից հարավ-արեւմուտք։ Կարասի բերանը հյուսիսարեւելյան կողմում (բարձր. 97 սմ, պս. տր. 33 սմ, հատ. տր. 20 սմ)։ Դամբարանում գտնվել է թուխ գույնի մի քրեղան և մի պուլիկ, որը չի պահպանվել (տախտ. IX, նկ. 35, 2)։

Դամբարան № 5: Կարասային թաղում։ Կարասը կողքի պառկեցրած վիճակում էր (կեսը՝ երկայնքով բացակայում էր)։ Դիրքը՝ հյուսիս-արեւելքից հարավ-արեւմուտք։ Կարասի բերանը հյուսիսարեւելյան կողմում (պահպ. մասի բարձր. 110 սմ, պս. տր. 40 սմ, հատ. տր. 20 սմ)։ Կարասը հնում կոտրված է եղել և կարկառված։ Հանդուցյալի կմախքը խիստ կուշ եկած վիճակում էր, ձախ կողքի վրա, գլուխը կարասի բերանի մոտ, ծնկներին մոտեցրած, դեմքով դեպի գետին։ Գանգի կողքերին դրված էին մի այլ ավելի փոքր կարասի շրթի բեկորներ (տախտ. 12)։

Դամբարան № 6: Կարասային թաղում։ Կարասը կողքի պառկեցրած վիճակում էր, դիրքը՝ հյուսիս-արեւելքից հարավ-արեւմուտք։ Կարասի բերանը հյուսիսարեւելյան կողմում, հանդուցյալի կմախքը խիստ կուշ եկած, ծնկները ծալած վիճակում։ Պսակած էր աչ կողքի՝ գլուխը հյուսիսային կողմում, դեմքը դեպի ներքին։ Դամբարանում գտնվել է մի այլ կարասի մեծ բեկոր, որը ճշմել էր կմախքի կողքեր (տախտ. 12)։ Կարասը վատ էր պահպանված, նույնպես ունեւր ձվաձէ իրան, դուրս լայնազուղ ուղիղ պսակ և հարթ հատակ (բարձր. 115 սմ, պս. տր. 40 սմ, հատ. տր. 30 սմ)։

Դամբարան № 7: Կարասային թաղում (բացվել էր տրակտորիստի կողմից)։ Կարասը կողքի պառկեցրած վիճակում, դիրքը՝ հարավ-արեւմուտքից հյուսիս-արեւելք։ Կարասի բերանը հյուսիսարեւելյան կողմում (բարձր. 110 սմ, պս. տր. 36 սմ, հատ. տր. 26 սմ)։ Դամբարանում գտնվել է ոսկորների մի մասը, խառնված վիճակում, և մի այլ կարասի մեծ բեկոր։ Կարասը նման էր № 6-ին։

Դամբարան № 8: Պահպանվել էր կարասի կեսը, կանգնեցրած վիճակում, որը ծառայել է իբրև աճյունասփոր։ Կարասը նման էր մյուսներին (հատ. տր. 20 սմ)։ Դամբարանը լցված էր ավազախառը մոխրաշերտով, փայտածխի կտորներով և առանձին ոսկորների մնացորդներով։

Դամբարան № 9: Կարասային թաղում։ Կարասը մյուսների համեմատ քիչ ավելի ուռուցիկ էր (բարձր. 110 սմ, պս. տր. 50 սմ, հատ. տր. 17 սմ)։

Թաղված էր կողքի վրա, ուղղութիւնը՝ Նյուսիս-արևմուտքից հարավ-արևելք, բերանը հարավարևելյան կողմում, այն ծածկված էր մի այլ կարասի բեկորներով, որոնց վրա *ռնիսօֆ*, ատամնավոր զոտեղարդ կար, դիակը մտցրել են կողքից, սլօակի հետ միասին կտրել են մի հատված, որը նորից տեղն են դրել: Կարասի մեծ մասը դառարկ էր, հողը միայն ներքևի մասում էր: Հանդուցյալը թաղված էր խիստ կուշ եկած, ծնկները ծալած վիճակում, գլուխը առաջ թեքած, դռնով դեպի արևմուտք: Մոտի տակ, վզի մոտ, գտնվեց մի բրոնզե շքանդ (ձողիկ)՝ ակոսավոր դարձերով, իսկ դեպի դեմքը ծալած ձեռքի մոտ, վառ պահպանված մի երկաթյա մառանի (տախա. 14. նկ 35,9,11):

Արտաշատի մյուս՝ հարավարևելյան դամբարանադաշտում, գլուխների վկայությամբ, եղել են մի շարք ցածր թմբեր, որոնք հարթեցվել են նախնիներով: Հարթեցման ժամանակ հայտնաբերվել են կարասային թաղումներ և կմախքներ (հիմնահողային թաղումներ): Այլ տարածությունը 10 հեկտարից ավելի է: Մենք պեղեցինք վերջին հարթեցման ժամանակ բացված դամբարանների մնացորդները, որոնք սփռված էին մոտ 2 հա տարածության վրա: Պեղվեց մոտ 50 կարասային և հիմնահողային թաղում, որոնց մի մասի հետքերն էին միայն պահպանվել: Այստեղ թաղումների մեծ մասը կաարված էր դիակիզման եղանակով:

Հատկապես ռժմառ էին հիմնահողային թաղումների պեղումները, քանի որ դրանք բոլորն էլ ուղեկցվել էին զոհարարության կրակով և հոգեհացով: Հողի կտրվածքում կատարված թաղումների և նրանց կողքին եղած հոգեհացի հետքերը խառնվել էին փրար, և շատ դեպքերում մեկը մյուսից զատել մեծ դժվարություն էր ներկայացնում: Հարավարևելյան դամբարանադաշտում կային երկու տիպի թաղումներ՝ դիակիզման եղանակով՝ հողի կտրվածքում, և դիակիզմամբ ու թաղումով՝ կարասների մեջ (նկ. 2):

Դամբարան № 10: Կարասային թաղում (մանկական): Դերթե զանաձև բարակիբան կարաս, հավանաբար սուր նստուկով, դուրս լայնացող ուղիղ պսակով, վզին ուլիսի դռնի: Դիրքը՝ պսակած, ուղղութիւնը՝ Նյուսիս-հարավ, կարասի բերանը Նյուսիսային կողմում: Հանդուցյալը թաղված էր կուշ եկած վիճակում, գլուխը կարասի բերանի մոտ, բայց հակված դեպի հատակը (հարավ): Դիակը մտցրել էին հատակի կողմից. ջարդել, հետո մի այլ մեծ անոթով փակել էին: Խոնավության պատճառով և՛ կարասը, և՛ կմախքը շատ վառ էին պահպանվել (աախտ. II, VI, նկ. 5,1):

Դամբարան № 11: Դիակիզմամբ կատարված թաղում: Կարասը, որ ծառայել էր իբրև աճյունասփոր, հարթ հատակով էր կանգնեցրած, ուսերից թերի: Դամբարանում գտնվել են անորոշ փոքր ոսկորներ, թուխ քարից պատրաստված սրաքար, որի մի ծայրը շատ օգտագործելու հետևանքով մաշված էր, հաստապատ թասի մի բեկոր և մի այլ անոթի լավ փայլեցրած, կարմիր բեկոր (նկ. 5,14,5):

Դամբարան № 12: Հողի կտրվածքում կաարված հիմնահողային թաղում՝ դիակիզմամբ, բավականին մեծ տարածությամբ 150×150 սմ: Դամբարանում գտնվել են կիսավառված ոսկորներ խոոր վրձակում: Ամբողջ դամբարանը ծածկված էր հողի սև կաշուն շերտով և մոխրով, որոնց մեջ

խոշոր եղջերավոր անասունի, ձիու և ոչխարի ոսկորների կիսավառված մնացորդներ, տափաշների, չլամանների, ամֆորանների, կճուճների, թասերի զրեթե ամբողջական, փշոված և առանձին բեկորներ, այդ թվում նաև շնարակած (երկնադուլյն) անոթի մի բեկոր, որոնք կրակից սևացած էին և վաա պահպանված: Դանվել է նաև կավե խողովակի մի բեկոր (ապխտ. III, VI, XI, 24, XIII, 3-5, XV, 3, XVIII, 13, նկ. 3, -5, 7, 4, 1-8, 5, 3, 5, 7-10):

Դամբարան № 13: Հիմնահողային թաղում գիակիզմամբ: Վրան զրված էր երեք աճե փոքր քար, տակը և շուրջը մոխրաշերտ և ածխի մնացորդներ, Այս շերտի մեջ հայտնաբերվեցին վաա պահպանված կիսավառված ոսկորներ, խառը վրձագուռ, որոնց թվում նաև խոշոր եղջերավոր անասունների առամներ, տարբեր դիրքերում դտնվող կարասների բեկորներ, մի փոքր կարասի շուկթ, ուսին արված գունավոր և ակոսավոր զարդեր: Մեծ թվով կավանոթների բեկորներ հայտնաբերվեցին նաև գերեզմանի շուրջը եղած հողի միջից (ապխտ. VI, նկ. 6, 1-7, 7, 1-7):

Դամբարան № 14: Հիմնահողային թաղում գիակիզմամբ: Խիստ ավերված, պահպանվել էր միայն սևացած հողի, ոսկորների մնացորդները:

Դամբարան № 15: Հիմնահողային թաղում գիակիզմամբ: Ավերված, պահպանվել էին միայն սևացած հողի և ոսկորների մնացորդները:

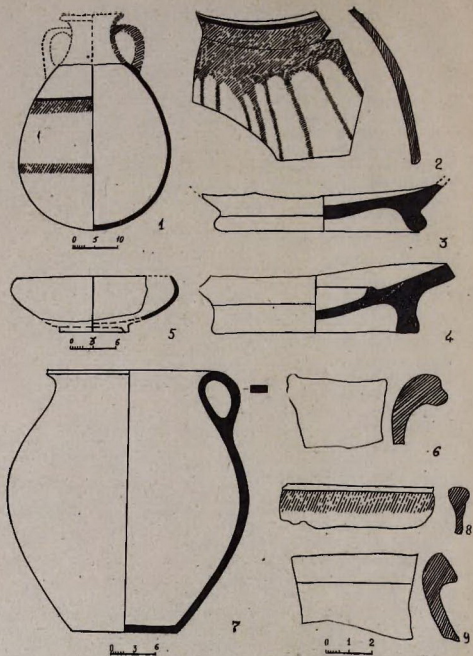
Դամբարան № 16: Հիմնահողային թաղում գիակիզմամբ: Ավերված, պահպանվել էր սրայն սևացած հողի և ոսկորների մնացորդները:

Դամբարան № 17: Հիմնահողային թաղում, վրան երկու քար դրած, զրադեցնում էր փոքր տարածություն: Ոսկորները շատ քայքայված լինելու պատճառով հնարավոր չեղավ կմախքի դիրքը որոշել: Կմախքի մոտ հաստ մոխրաշերտ կար, որի սրջից գտնվեց խորը թասի, ճրագի, ձկան ափսեի և այլ անոթների բեկորներ, երկաթյա թերի մի գաշույն, երկաթյա դամբ (նկ. 8, 1-10):

Դամբարան № 18: Հիմնահողային թաղում գիակիզմամբ: Ավերված, պահպանվել էր միայն սևացած հողի և ոսկորների մնացորդները:

Դամբարան № 19: Հիմնահողային թաղում գիակիզմամբ: Դամբարանագաշտի հետաքրքիր զերեկամաններից մեկն էր: Պատրաստված էր կավե շաղախով, զրեթե շրջանաձև, երկու կողմից ուներ քիչ կլորավուն ելուսաներ, որոնք հատուկ պատրաստված էին գիակիզման, թաղման կրակի համար: Կավը ուժեղ կրակից կարմրել, թրծվել էր, մեշը շատ հասա մոխրաշերտ կար վառված ոսկորների և առամների մնացորդներով: Դամբարանում հայտնաբերվել են, մոխրաշերտի միջից և վրայից, սևացած ու խոնավությունից քայքայված աարերի անոթների՝ կարասի, քրեղանների, նրբախեցե անոթների, կրճուճների, խփերի բեկորներ, կավե փոքրիկ եղջուր (ապխտ. III, նկ. 9, 1-12, 10, 1-10):

Դամբարան № 20: Հավանաբար, հողի կտրվածքում կատարված թաղում: Պահպանվել էր հողեհացի ու ղոհարեություն համար պատրաստված հարթակը, որը ուղղանկյա՝ 60—67 սմ, ուղղությունը արևելքից-արևմուտք (երկ. 130—135 սմ, լայն. 60—67 սմ): Միաշար քարերն իրար հետ ամրացված էր կավով, իսկ վրան թեթևակի հարթեցված էր կրաշաղախով, արևելյան կողմի քարերն համեմատաբար խոշոր էին, շարթակի կողքերին նույն մակարդակի

Бл. 3. 1—5, 7—гандр. № 12, 6, 8, 9—гандр. № 3

վրա մոխրաշերտ կար, դամբարանի մեծին մասը ավերված էր (տախտ. 11, VI),

Դամբարան № 21: Հիմնահողային թաղում դիակիզմամբ, Հարթ երեսով, տձև, մեծ քարերով շարված երկարավուն հարթակը նման էր պատի, որը տեղ-տեղ լայնանում ու նեղանում էր:

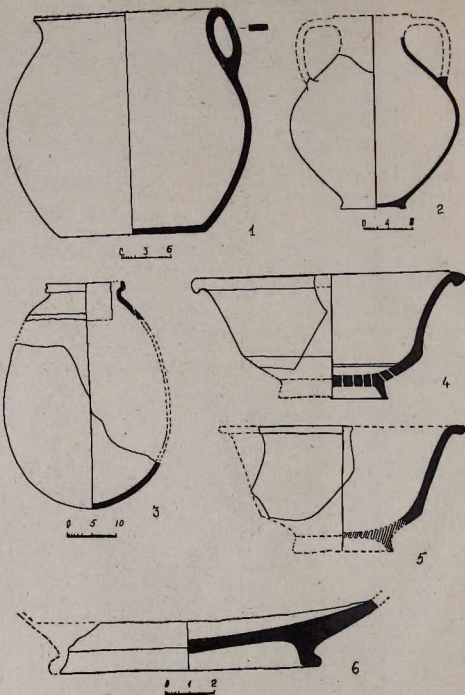
Քարերի վրա և կողքերին, հատկապես հարավային մասում 10—15 սմ հաստությամբ սևացած կրաշերտ կար, ածխի մնացորդներով: Կրակից կավահողը թրծվել և կարմրել էր: Մոխրաշերտերի մեջ գրավից սևացած կճուճի, խոհանոցային անոթների ու կարասների բազմաթիվ բեկորներ կային:

Դամբարան № 22: Հիմնահողային թաղում ռեակեռմամբ: Ավերված, պահպանվել էր միայն սևացած հողի և ոսկորների մնացորդների մի մասը: Դամբարանում գտնվել է սուր նստուկով անոթ՝ դնելու մի մեծ կավե հենակի կեսը, պսակների ապկ արված առամնաձև և պարանաձև դարգերով (առխտ. XVI, 8, նկ. 11, 1):

Դամբարան № 23: Դիակիզմամբ թաղում. կարաս, որը ծառայում էր աճյունասփորու Պահպանվել էր կարասի ներքին մասը, դրձիկ ուղղահայաց դիրքով: Այլված ոսկորների մնացորդները վատ էին պահպանված: Դամբարանում դանվել են խորը թասի, գավաթի և այլ անոթների կանթ և բեկորներ (նկ. 11, 2, 3):

Դամբարան № 24: Հիմնահողային թաղում՝ դիակիզմամբ: Պատրաստված էր գրեթե ուղղանկյունաձև մի հարթակ (երկ. 180—220 սմ, լայն. 150—170 սմ), տարբեր անսակի սալաքարերով, աղորիքներով և մանր գետաքարերով, այդ թվում կարծր մարմարատիպ կրաքարերով, որոնք քրշ ավելի ռաճի մակարդակի վրա էին գտնվում աղորիքի քարերից: Քարերի տրանս-բից գտնվեցին սկյուտեղի, պնակի բեկորներ, լեգրոն հարթանի տակ կար քարերի երկրորդ շարքը, որը նորից կազմված էր տձև քարերից և աղորիքներից (այդ թվում նաև լծակավոր, բնդամենը 8 հատ): Սրկու շարքերի ա-րանքում հանդիպում էին ոսկորներ և խեցեղենի բեկորներ, Կենտրոնական մասում սևացած հող էր, որի մեջ կային մարդու ոտքի, այլ ոսկորների և առամի մնացորդներ, ծածկված գունադարձ աճանի բեկորներով: Սևացած հողի մեջ երևում էին ածխի և մոխրի մնացորդներ: Ոսկորներ գտնվեցին նաև կողքի ավազահողերի միջից:

Դամբարանի հարավային ծալքում բացված մեծ, գրեթե քառակուսի տձև քարի տակ, սևացած հողաշերտում, նույնպես մարդու ստույգ ոսկոր-ներ և աճանների բեկորներ դուրս եկան: Աճանների մեջ և շուրջը գտնվեցին խոշոր և մանր եղջերավոր անասունների մեծ քանակությամբ ոսկորներ: Բու-լոր կավանոթները կոտրված էին և խառը վիճակում լքված: Հայտնաբեր-ված խեցեղենի մեջ կային մեծ սկուտեղի 1/3-ը, ոլորուն չորս կանթով կը-ճուճի երկկանթանի կարմիր փալեցրած սփորների, թասերի, խոհանո-ցային աղբյուր տիպի անոթների մասեր: Անաղաշերտի մեջ փորված դաս-րարանում կային փայտածխի և մոխրի հետքեր: Վերին քարից հաշված խո-րուքումը մոտ I մ էր (տախտ. XII, XIV, XV, նկ. 11, 4-6, 12, 1-7, 13, 1-9, 14, 1-3, 15, 1, 5):

вз. 4. 1-6—гос.р. М 12

Դամբարան № 25: Հիմնահողային թաղում դիակիրմամբ: Ավերված, պահպանվել էին սևացած հողի և որոշ ոսկորների մնացորդներ: Դամբարանում հայտնաբերվել են նաև հոտատերև շրթով մեծ սափորի պսակ՝ ներձկված կանթի մասով, մի մեծ անոթի ուլորուն կանթի կեսը և գունազարդ գավաթի մի մասը (նկ. 14, 1-3):

Դամբարան № 26: Հիմնահողային թաղում դիակիրմամբ: Ավերված, պահպանվել էր սևացած հողի և որոշ ոսկորների մնացորդներ:

Դամբարան № 27: Հիմնահողային թաղում դիակիրմամբ: Ավերված, պահպանվել էին սևացած հողի և որոշ ոսկորների մնացորդներ: Դամբարանում հայտնաբերվել են սպիտակ մարմարատիպ քարից պատրաստված մի սրաքար և կոսյիս պատրաստված ձկան ափսեի հատակի մաս (առխա. XIV, 10, XV, 11, նկ. 15, 1-3):

Դամբարան № 28: Հիմնահողային թաղում դիակիրմամբ: Ավերված, պահպանվել էին սևացած հողի և որոշ ոսկորների մնացորդներ:

Դամբարան № 29: Հիմնահողային թաղում դիակիրմամբ: Ավերված, պահպանվել էին սևացած հողի և որոշ ոսկորների մնացորդներ:

Դամբարան № 30: Դիակիրմամբ կառավարված թաղում: Դամբարանն իր ձևով աարբերվում էր մյուսներից, Այն մասամբ հիշեցնում էր № 19 դամբարանը: Պատրաստված էր մանր դեղաքարերից, շրջանաձև, կանոնավոր գեղեցիկ շարվածքով (տր. 95 սմ, բարձր. պատի տակ 35 սմ, կենտրոնում, փոսիկից 52 սմ): Նույն քարերից շարված հասակի կենտրոնում շրջանաձև փոսիկ էր արված (տր. 30 սմ, խոր. 10 սմ): Դամբարանը ներսից հարթեցված էր կրաշաղխով: Դամբարանը, որը թաղման կռակի համար էր, լցված էր կրակից սևացած մոխրախառն հողաշերտով, որի մեջ հանդիպում էին խոշոր եղջերավոր անասունի ոսկորներ, փայտածխի և սևացած անոթների բեկորներ, իսկ կենտրոնի փոսիկում միայն մոխիր էր, ըստ երևույթի առաջացած դիակիրմանից (առխա. III, 2, VI, 3, XI, 15, նկ. 16, 1-3, 17, 1):

Դամբարան № 31: Հիմնահողային թաղում դիակիրմամբ: Շուրջը հղած ավազաշերտից առանձնանում էր մուգ գույնով: Մեծ կարասի 1/3 մասը, որը վրան ուներ տելեֆ պարանաձև դարդ, ծածկված էր մարդու և անասունների վառված ոսկորների մնացորդներով, սևացած մոխրախառն հողի մեջ ուղղահայաց դիրքով կանգնեցրած էր կրակից սևացած մի փոքր կարաս: Հայտնաբերվել են նաև մեծ քանակությամբ սարքեր ափի կարասների բեկորներ, դեպի ներս ծոված շրթով թաս (առխա. IX, 1, նկ. 15, 1):

Դամբարան № 32: Հիմնահողային թաղում դիակիրմամբ: Ավերված: Պահպանվել էին սևացած հողի մնացորդներ, որի մեջ հայտնաբերվել են գունազարդ փիլայի շրթի, կավե թասերի, բաժակների, մեծ անոթների, սափորների, ձուռնների, ձկան ափսեի բեկորներ, կավե ճրագ (նկ. 17, 2-3, 18, 1, 3, 5, 7, 8):

Դամբարան № 33: Հիմնահողային թաղում դիակիրմամբ: Ավերված, պահպանվել էին սևացած հողի և ոսկորների մնացորդներ: Դամբարանում հայտնաբերվել են թասերի, քրեղամների և կճուռի բեկորներ (նկ. 18, 2, 4, 5, 9, 10, տախա. XI, 2):

Դամբարան № 34: Հիմնահողային թաղում դիակիրմամբ: Ավերված,

պահպանվել էր սեպագած հողի և ոսկորների մնացորդները Դամրարանում գտնվել են տարրեր անասկի անոթների, բաժակի, հատակների և շրթերի բեկորներ (նկ. 19, ^{1-3,5}):

Դամրաբան № 35: Կարասային թաղում, պատկեցրած վիճակում: Ուղղությունը հարավ-արևմուտք, հյուսիս-արևելք, կարասի բերանը հյուսիսարևելյան կողմում (բարձր. 114 սմ, պս. տր. 35 սմ, հատ. տր. 19 սմ): Դիակը, թաղված է եղել ծնկները ծալած, խիստ կոպ եկած վիճակում, գլուխը դրեթն կենտրոնում, դմբով դեպի հարավ-արևելք: Ոսկորները խոնավութունից փսխել էին, գանգը ապակի էր: Դամրարանում գտնվել են դունաղարդ քրեզանի հատակ արասհայավող ոտքով և անոթի մի շուրթ (տախտ. IV, նկ. 19, ^{1,8,9}):

Դամրաբան № 36: Դիակիզմամբ կատարված թաղում: Սուր նստուկով ուղղահայաց կանգնեցրած կարասը ծառայել է իրեն աճյունասպիոր: Այն ուսերից թերի է (պահպ. մասի բարձր. 80 սմ, հատակի ար. 7 սմ, ուռ. մասի ար. 66 սմ): Դամրարանում գտնվել են փայտածխի առանձին կտորներ, ոսկորների մասեր, թռչունի ճանկերի ոսկորներ, ինչպես նաև թուխ ամանի և փոքր թասի բեկորներ: Դուրջը կրակից սեպագած հողաշերտ էր, դիակիզումը կատարվել է դամրարանի կողքին (տախտ. III, ¹, նկ. 19, ¹²):

Դամրաբան № 37: Կարասային թաղում, պատկեցրած վիճակում: Ուղղությունը հարավ-արևմուտք, հյուսիս-արևելք, կարասի բերանը հյուսիսարևելյան կողմում: Կարասի հասակը հարթ էր: Կարասի կեսը երկայնքով բացակայում էր, սակայն պեղելուց բացվեց մանկական մի կմախք. մոտ 7—8 սարեկան հասակի, կաթնաամենբրով, գլուխը հյուսիսարևելյան կողմում, թաղված էր իջել եկած, ծնկները ծալած վիճակում, ոսկորները շատ վատ էր պահպանված: Դամրարանում կմախքի վզի և թևերի մոտ գտնվել են երկու ականջողեր, մի ապակե կնիք. որի ներքին մակերեսին պահպանված է կանգնած մարդու պայքարի վարադի հեռ և ապակյա ուլունքներ (տախտ. IV, ¹², նկ. 19, ^{7,8,10,11}):

Դամրաբան № 38: Դիակիզմամբ կատարված թաղում: Սուր նստուկով, ուղղահայաց կանգնեցրած կարասը ծառայել է իրեն աճյունասպիոր (պահպ. մասի բարձր. 60 սմ, հատ. ար. 6 սմ, ուռ. մասի տր. 54 սմ): Դամրարանում գտնվել են կողերի առանձին կիսավառված ոսկորներ, մոխրի սև շերտի մեջ կրակից թրծված աղյուսի կտոր, ոլխարի մի վեգ և խեցեղենի՝ բաժակի, խորր թասի, կարասի բեկորներ, հատակի մասում մոխրի և փայտածխի հաստ շերտ: Դիակիզումը կատարվել է կարասի կողքին (տախտ. XXVI, ¹):

Դամրաբան № 39: Հիմնահողային թաղում դիակիզմամբ: Ավերված, շրջակա ավազահողից տարրերովում էր թուխ մոխրով և կրակից սեպագած հողաշերտով: Դամրարանում գտնվել են վառված ոսկորների մնացորդներ, կենդանու ոսկորներ, այդ թվում բնորոշ ոլխարի վեգը, խեցեղեն ապրեր անոթների բեկորներ, զնդաձև իրանով, կարմիր անդրոտով պատած փայլեցրած սպիորի մասեր (նկ. 20, ¹⁻⁴):

Դամրաբան № 40: Հիմնահողային թաղում դիակիզմամբ: Սա ամենամեծ դամրարանն է: Դժոխսաարար, վերին շերտը դրելով բանաձև լինելու

պատճառով հնարավոր չեղավ սահմանադատել դամբարանները: Հավանաբար այստեղ եղել է երեք թաղում: Վրայի քտրերը չէին պահպանվել, կրակից սեացած մոխրի հոսու շերտերով հողի մեջ կախն մարդու վառված ոսկորների տուտնձի: մասերու Գտնվեցին մեծ քանակությամբ կենդանիների՝ խոշոր եղջերավոր անասունների, ձիու և ոչնաբի վեպեր: Հայանաբերվեցին կարասների, սկուտեղների, ջրամանների խփերի, ձկան ափսեի, ճրագների, աարերի տիպի ու խորովիչյան գունաղարգ թասերի, քրեղանների շատ բեկորներ, այդ թվում նաև անտիկ, բնորոշ երկնագույն շնարակով անոթի մի բեկոր: Ուշագրավ են նաև սպիտակ կավից պատրաստված գունազարդ մեծ անոթի բեկորը և հատկապես կավե արձանիկները, որոնցից մեկը կնոջ արձանիկի վերին կեսն է, ձախ ձեռքին բռնած քնարի մի մասով, մյուսը՝ ձիավորի արձան է, լավ մշակված մանրամասներով, գծրախտաբար, պահպանվել է ձիավորի և ձիու իրանի մի մասը միայն: Այստեղ ամենակարևոր նորոթյուններից մեկը թասերի վրա եղած նավթի (մաղութի) մնացորդներն են (առախ: XV₁₀, XXV₃, XXVI_{1,3}, նկ. 20, 5-14, 21, 1-10, 22, 1-8, 23, 1-12, 24, 1-14 25, 1-8, 26, 1-3, 5):

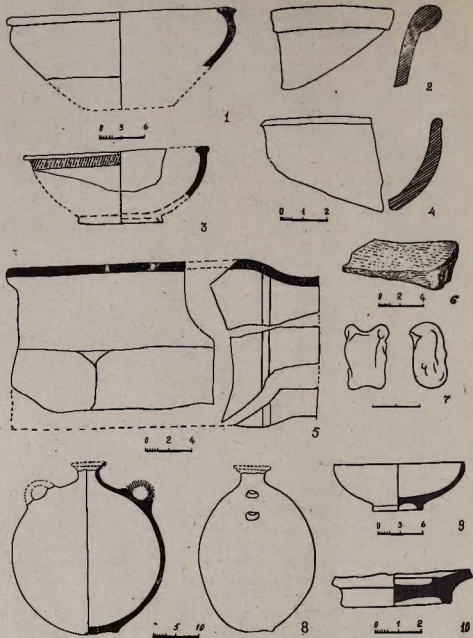
Դամբարան № 41: Հիմնահողային թաղում դիակիզմամբ: Ավերված, պահպանվել էր միայն հողհնացի և ղոհարերության համար պատրաստված հորթակր: Այն բաղկացած էր մանր քարերից շարված մեկ շարքից (1,60×1 մ), որը հարթեցվել էր կրաշաղախով:

Այս դամբարանի հարթակը նման է № 20-ին, սակայն քարերը փոքր են № 30 դամբարանի քարերի նման: Հարթակի վրայի շերտից փայտածխի մնացորդների հնա դանվել են նաև գունազարդ ջրամանի, ճրագի, փխալալի, քնարակների և այլ անոթների բեկորներ (առախ: II₃, նկ. 26, 4-11):

Դամբարան № 42: Դիակիզմամբ իրրև աճյունաստփոր ծառայող կարասով թաղում, կարասն ունի հարթ հատակ, ուռուցիկ իրան, ուլիեֆ պարանաձև դարդեր, Դիակիզումը կաարավել էր կարասի մեջ, որի հեակաեքով կարասի ներսը սեացել էր, ներքևի մասում կային ածխի, վառված փայտի մնացորդներ և մոխրի լայն շերտ: Դամբարանում գտնվել են ոսկորների փոքրիկ կտորներ, այդ թվում նաև մի վեզ, սեացած խեցեղենի, պնակի, փոքր կարասի բեկորներ, ճարմանդ, նեասսւաք: Կարասի կողքի սեացած հողաշերտից հայտնաբերվեցին տարրեր աիպի, մեծ քանակությամբ խեցեղենի բեկորներ, մոզաիկ ապակուց պատրաստված անոթի մի հատակ, մանդաղի մաս և այլն (առախ: IV₃, XXXII₃, նկ. 17, 10, 20, 12, 27, 1-15):

Դամբարան № 43: Հիմնահողային թաղում դիակիզմամբ: Ավերված, վերին մասը չկար, պահպանվել են մոխրի, կրակից սեացած հողի (50 սմ), վառված ոսկորների մնացորդներ, այդ թվում ոչնաբի վեզ: Դամբարանում հայտնաբերվել են աարերի տիպի թասերի, սափորների, կարասների, կճուճների, մեծ թասի, խոհանոցային այլ անոթների կրակից սեացած բեկորներ, ինչպես նաև շնարակած անոթի առեակոսներով դարդարված մի բեկոր (նկ. 28, 1-10):

Դամբարան № 44: Կարասային թաղում: Կողքի պատկեցրած կարասը անդից խախտված էր, ուստի կմախքի զիբբը հնարավոր չեղավ որոշել: Միջի հողը խառնված էր. կողքին սեացած հողաշերտ կար: Դամ-

ნკ. 5. 1—ყაღრ. № 10, 2, 4, 6—ყაღრ. № 11, 3—10—ყაღრ. № 12

րարանում գտնվել են տարրեր տիպի անոթների՝ ճրագների, թասերի, սափորների, կարասի սուր նստուկ, կճուճի վերին կնա և երկաթյա տափակ թերանով, երկար պոչով մի իր (տախա. 1V, նկ. 29, 1-10):

Դամբարան № 45: Կարասային թաղում, Աուր նստուկով, դիրքը հնարավոր չեղավ որոշել անդից խախտված լինելու պատճառով, Հայտնացայի ոսկորները քայքայված էին, Շուրջը եղած մոխրի և սևացած հողի մեջ կային վառված ոսկորներ, ոչխարի վեգ և խեցեղենի սևացած թեկորներ (նկ. 30, 1-5, 7):

Դամբարան № 46: Դիակիզմամբ կաարված թաղում, Կարասը ծառայել է իրրև աճյունասափոր, ուներ սուր նստուկ, դիրքը հնարավոր չեղավ պարզել անդից խախտված լինելու պատճառով, Հայտնարերվից մի մեծ աղյուս (30×40×15 սմ), որն հավանաբար դրված է եղել կարասի թերանին, Դամբարանում գտնվել են վառված ոսկորներ, այդ թվում ոչխարի վեգ և խեցեղենի թեկորներ, Շուրջը եղած կրակից սևացած հողը քիչ էր (նկ. 31, 1-11):

Դամբարան № 47: Հիմնահողային թաղում դիակիզմամբ, Պահպանվել էին մոխրի հնաքերը և սևացած հողի մնացորդները, որոնց մեջ հանդիպում էին կարասների և խեցեղենի թեկորներ, Դամբարանի հյուսիսային անկյունում մեծ քանակությամբ ածուխ և ոսկորներ կային, Ածխի շերտը 15 սմ հաստություն ուներ և լավ պահպանված էր: Դամբարանում դտնվել է հեծյալի կավի արձանիկ, որն իր կաարաման արվեստով գիշում է № 40 դամբարանում հայտնարերված արձանիկի թեկորին (տախա. XXVI, 1):

Դամբարան № 48: Հիմնահողային թաղում դիակիզմամբ, Ավերված, պահպանվել էր սևացած հողի և որոշ ոսկորների մնացորդներ, Դամբարանում հայտնարերվել են տարրեր թասերի, ձկան ափսեի թեկորներ (նկ. 33, 1, 4):

Դամբարան № 49: Հիմնահողային թաղում դիակիզմամբ, Ավերված, պահպանվել էր սևացած հողի և մոխրի մնացորդները, Դամբարանում դտնվել են տարրեր կարասների, գնդաձև մեծ անոթի, քրեղանի, փխլանների թեկորներ (նկ. 33, 2, 6, 8):

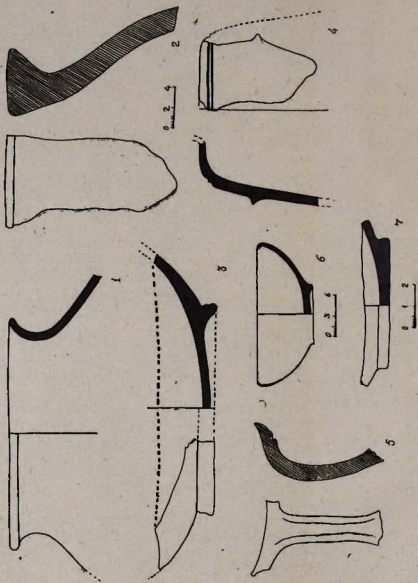
Դամբարան № 50: Հիմնահողային թաղում դիակիզմամբ, Ավերված, պահպանվել էր սևացած հողի և մոխրի մնացորդները, Դամբարանում հայտնարերվել են սափորի, րածակի, թասի և քրեղանների թեկորներ (նկ. 33, 3, 7, 10):

Դամբարան № 51: Հիմնահողային թաղում դիակիզմամբ, Ավերված, պահպանվել էր սևացած հողի և մոխրի մնացորդները, Դամբարանում հայտնարերվել են միկանթանի կճուճի վերին մասը, թասի և այլ անոթների շրթեր ու գոմաղարդ թեկորներ (նկ. 33, 9, 11-13):

Դամբարան № 52: Հիմնահողային թաղում դիակիզմամբ, Ավերված, պահպանվել էին սևացած հողի և ոսկորների մնացորդները, Դամբարանում հայտնարերվել են կարասների շրթեր և կարմիր փայլեցրած թասի հասակը (նկ. 30, 8, 9, 11):

Դամբարան № 53: Հիմնահողային թաղում դիակիզմամբ, Ավերված, պահպանվել էր սևացած հողի և ոսկորների մնացորդները, Դամբարանում

Вз. 8. 1-7-группа. № 18

հայտնարեցվել ևն թասերի և ալլ անոթների շրթեր, հատակների մասեր (նկ. 30, 8, 10, 12):

Դամբարան № 54: Հիմնահողային թաղում դիակերպմամբ Ավերված, պահպանվել էին սևացած հողի և մոխրի մնացորդները: Դամբարանում գտնվել են գնդաձև փոքր թասի և սկուտեղի բեկորներ (նկ. 34, 1):

Դամբարան № 55: Հիմնահողային թաղում դիակերպմամբ Ավերված, պահպանվել էին սևացած հողի և ոսկորների մնացորդները: Դամբարանում գտնվել են կարմիր փայլեցրած խորը թասերի բեկորներ (նկ. 34, 2-3):

Դամբարան № 56: Հիմնահողային թաղում դիակերպմամբ: Դամբարանում մոխրաշերտի և սևացած հողի միջից գտնվել են վառված ոսկորներ, խցեղենի բեկորներ, երկաթյա նիզակ և տեղի ծայրեր, դունաղարդ կիսագնդաձև թասերի բեկորներ: Գավաթի մաս, օղակաձև ոտքով հասակներ և ոլխարի մի վեգ (նկ. 32, 1-10):

Դամբարան № 57: Հիմնահողային թաղում դիակերպմամբ: Դամբարանում գտնվել են մոխրաշերտի միջից դունաղարդ խցեղենի՝ նորախցի դնդաձև թասի, սկուտեղի բեկորներ և ոլխարի մի վեգ (նկ. 34, 6, 7):

Մյուս դամբարանադաշտը գտնվում է հորվիրապի բլուրների արևմտյան մասում: Այսանդ ցածրադիր բարձունքը հարթեցնելիս արակառքիսաը հանգիպել էր կարասային թաղման, որը սակայն ավերվել էր:

Քննությունը ցույց տվեց, որ 2 հա տարածությամբ բարձունքը ծածկված է ասրերի ժամանակների մ. թ. ա. I—մ. թ. IV դդ. դամբարաններով: Այստեղ են մեծ քանակությամբ փայտածխի և մոխրի շերտ կար, մաղդկային և կենդանական ոսկորների մնացորդներով, խոնավ կավահողը շատ կպլուն էր: Այս դամբարանադաշտում, ի ասրերով թաղման նախորդների, թաղումը կատարվել է մեծ մասամբ փայտե դաղաղների մեջ: Հողի շերտում վառ պահպանված կմախքների կողքին հայտնարեցվել են երկաթե փոքր դամեր, որոնք լավականին հաստ, կլոր կարվածքով աստիճանաբար հաստացող մեխեր են, որոնց վրա պահպանվել են փայտի հետքերը: Գտնվել են նաև երկաթյա ժապավենաձև ուղիղ և անկյունավոր թիթեղներ: Այս դամբարանադաշտում հանգիպում են նաև կավե դաղաղ-սարկոֆագներ:

Դամբարան № 58: Կարասային թաղում: Բացվել է բլուրն հարթեցնելիս, արակառքիսաի կողմից, կարասի և կմախքի դիրքն անհայտ է: Գտնվել է կավե գնդաձև, երկկանթանի շրաման և ապակյա, ձվաձև իրանով, անդա-կան համարվող երկու սրվակ (ապխա. XX, 6, նկ. 42, 1-3):

Դամբարան № 59: Փայտե դաղաղի մեջ կատարված թաղում: Հանգուցային պառկեցրել էին մեջքի վրա, գլուխը արևելյան կողմում: Շուրջը հողը մոտ 3 մ տրամագծով հոգեհացի կրակից սևացել էր և մեջը կային փայտածխի և մոխրի շերտեր: Դամբարանում գտնվել են խոշոր կենդանիների՝ հզան, ձիու ոսկորներ՝ խառը վիճակում, վզի մասում գտնվեցին մեծ քանակությամբ ուլունքներ ապակու պասաայից, այդ թվում ոսկեջրած, երկշերտ և գրաֆիտից պասաապաված տարրեր ձևերի ուլունքներ, ըրոնդյա մասանի, ականջող, փոքրիկ մեղալիտն, ճարմանդ, դանդակ, քարե ճարմանդ և փայտե դաղաղի մեծ քանակությամբ երկաթյա դամեր (նկ. 43, 1-7):

Դամբարան № 60: Փայտե դագաղի մեջ կատարված թաղում: Կմախքը վատ պահպանված: Դամբարանում հայտնաբերվել են երկկանթանի, օղակաձև ուղեղով, տանձաձև իրանով մի անոթ, բրոնզյա, 8 սմ տրամագծով թիթեղ (երեքի հայելի) և փայտե դագաղի երկաթյա գամեր (տախտ. XV₃, 45,6-9):

Դամբարան № 61: Կարասային թաղում: Բացվել էր հարթեցնելիս, գրեյզերը աարել էր կարասի գրեթե կեսը: Այն պահած վիճակում էր, հյուսիս-հարավ ուղղությամբ, կարասի բերանը հարավային կողմում (բարձր. 90 սմ, բեր. տր. 30 սմ, հտ. տր. 15 սմ): Խոնավ կավահողի մեջ կարասը ջառ վառ էր պահպանվել: Կարասի բերանը ծածկված էր բարակ խեցու բեկորով, կմախքը մանկական էր: Այն կարասի մեջ էր մտցվել կողքը ջարգելուց հետո, սակայն բեկորները լավ չեն տմրացվել, ուստի հետազայում նրանք նույնությամբ ընկել են ներս և ջարդել գանգը: Ոսկորները շատ վատ էին պահպանվել, ոտքերը ծալած էր ետ, գանգը նույնպես ետ էր ծռած, գեմքով դեպի արեւելք: Գանգի մոտ գտնվեց բրոնզյա երկու փոքրիկ ականջող, վղի մոտ՝ բրոնզյա փոքրիկ հայելի և ապակու պատտայից պատրաստված տարբեր տիպի ուլունքներ, թեխն՝ բրոնզյա ապարանջան (նկ. 44,3,7,8,11,12):

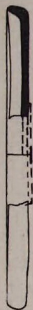
Դամբարան № 62: Փայտե դագաղի մեջ կատարված թաղում: Մեղքի վրա պահած վիճակում, ոսկորները վատ պահպանված: Շուրջը հոգեհացի կրակից սևացած հող, փայտածխի և մոխրի մնացորդներով: Դամբարանում հայտնաբերվել են զնգաձև իրանով, կարմիր շրջանաձև փայլեցրած, երկկանթանի ջրաման, սափորի վիղ և ոչխարի 3 վեգ, դագաղի երկաթյա գամերը փայտի հետքերով (նկ. 45,1):

Դամբարան № 63: Փայտե դագաղի մեջ կատարված թաղում: Հարթեցման ժամանակ սվեդվել էր, խառնված ոսկորների շուրջը հոգեհացի կրակից սևացած հողաշերտ էր, որի մեջ նկատվում էին կենդանիների վառված ոսկորներ, հավանաբար եզան և ոչխարի: Գտնվել է միկանթանի սափոր, լազինոս (սեղմված իրանով անոթ) և դագաղի երկաթյա գամեր, երկաթե անկյունավոր ժապավենաձև թիթեղ (նկ. 44,4, 50,4):

Դամբարան № 64: Փայտե դագաղի մեջ կատարված թաղում: Ավերված, կմախքի գիրքը հնարավոր չնդավ պարզել: Շուրջը սևացած կավահող, փայտածխի և մոխրի հետքերով, մեջը նկատվում էին կենդանիների վառված ոսկորներ: Դամբարանում գտնվել են զնգաձև, քիչ ձգված իրանով մի ջրաման, մեծ քանաչուֆյամբ երկաթյա գամեր (տախտ. XV₃, նկ. 45,5):

Դամբարան № 65: Փայտե դագաղի մեջ կատարված թաղում: Ավերված, կմախքի գիրքն հնարավոր չնդավ պարզել, շուրջը հոգեհացի կրակից սևացած կավահող, ոսկորների մնացորդներով: Դամբարանում գտնվել են ուռուցիկ իրանով միկանթանի (թեքի) սափոր, ներճկված վղով մեծ թասի բեկոր, կարմիր ներկած, փայլեցրած, երկաթե 10 զամ փայտի մնացորդներով (նկ. 47,1,2):

Դամբարան № 66: Փայտե դագաղում կատարված թաղում, Ավերված, կմախքի գիրքը հնարավոր չնդավ պարզել, շուրջը հոգեհացի կրակից սևացած հող էր, որի միջից գտնվել են ուռուցիկ իրանով միկանթանի սափոր (թեքի) և երկաթյա գամեր:

2

0 2 4
cm

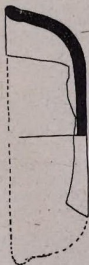

4

1

0 2 4
cm

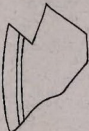
3

7

6

5

0 1 2
cm

Вз. 7, 1-7-гуд. № 13

Դամբարան № 67: Փայտե դագաղի մեջ կատարված թաղում: Կմախքը մեղքի վրա պառկած, մոտը դրված զնդածև, կարմիր, երկկանթանի ջրաման, երկու կողմից անդմիպ երկկանթանի տափաշիշ, բրոնզյա հայնս. որը շատ վատ էր պահպանված, ուստի վերցնել հնարավոր չնդավ, երկաթյա գտմբ, վրան փայտի հետքերով: Շուրջը մեծ տարածության վրա մոխրաշերտ կար, փայտածուխ, խոշոր անասունների վառված ոսկորներ և խեցեղենի բեկորներ (տախտ. VII, 2, VIII, 2, նկ. 46, 1, 2, 4):

Դամբարան № 68: Հավանաբար փայտե դագաղի մեջ կատարված թաղում, հանգուցյալը պառկեցրած էր մեղքի վրա, արեելք-արևմուտք ուղղությամբ, դուխն արեելյան կողմում, նույն մակարդակի վրա շուրջը սև մոխրաշերտ էր կենդանիների վառված ոսկորներով: Դամբարանում գտնվեց երկկանթանի մի ջրաման, կարմիր, շրանածև փայլեցումով (տախտ. VII, 2, նկ. 46, 2):

Դամբարան № 69: Ամֆորայի մեջ կատարված թաղում: Գրեթե զլանածև, կլոր հատակով ամֆորան (պսակը թերի, բարձր. 47 սմ, վզի տր. 18 սմ) դրված էր կանգնեցրած դիրքով, մեջը մանկական մի կմախք, ոտքերի ծալած վիճակում, ղեմքով դեպի արևմուտք, ոսկորները շատ վատ էին պահպանվել: Դամբարանում գտնվեց ուղղահայաց եղրերով մի ափսե (տախտ. V, 2, XIV, 2, XVII, 2, նկ. 47, 1, 2):

Դամբարան № 70: Կավե դագաղ (սարկոֆագ), ուղղութիւնը հարավ-հյուսիս, կուպիտ պատրաստված (երկ. 90 սմ, լայն. կենտր. 32 սմ, խոր. 13 սմ), գլխի մասում ավելի ուղիղ ու լայն (31 սմ), ոտքերի կողմում ավելի նեղ (13 սմ): Այն հանգուցյալի համար կարճ է եղել, ուստի ոտքերի մասում սարկոֆագը ջարդել են և տեղավորել, դիակը դրել են մեղքի վրա պառկեցրած, գլուխը հյուսիսային կողմում, թեքած դեպի ձախ, թևերը կողքից երկարացրած (տախտ. V, 2): Սարկոֆագը ծածկված էր. նույնպես կուպիտ պատրաստված, մեծ կլմինդրով, որը կտրատված էր և բեկորները տեղից շարժված, որով այն ստացել էր մի տեսակ թաղի ձև (պահպ. մասի. երկ. 105 սմ, լայն. մի կողմում 48 սմ, մյուսում 53 սմ):

Դամբարան № 71: Կավե սարկոֆագ, ուղղութիւնը արեելք-արևմուտք, լայն մասը արեմայան կողմում (երկ. 190 սմ, լայն. գլխի մասում 47 սմ, ոտքերի մասում 25 սմ), սարկոֆագի վերին մասը չէր պահպանվել: Սյն բոս երևութին դեռևս հնում կողպադով է, որովհետև մեղքը դասարկ էր: Գտնվեցին թևի մի քանի փոքր ոսկորներ միայն, վրտ պահպանված վիճակում:

Դամբարան № 72: Կավե սարկոֆագ՝ խնամքով պատրաստված (երկ. 165 սմ, գլխի մասում 44 սմ, ոտքերի մաս 20 սմ, խոր. 30 սմ), ներս լայնացող պսակով, ուղղութիւնը հյուսիս-արևմուտքից հարավ-արեելք, գլուխը հյուսիս-արեմայան կողմում: Սարկոֆագը ծածկված էր կողք-կողքի շարած թրծած երեք աղյուսով (51×60, 56×50, հաստ. 5 սմ): Հանգուցյալը թաղված էր մեղքի վրա, ուղիղ, թևերը կողքերին: Մեջը ուղեկցող իրեր չկային (տախտ. V, 2):

Վերևում նշվեց քաղաքի տարածքում և պարիսպներով ամրացված ընդ-

ների վրա պեղումներով և շինարարական աշխատանքների ժամանակ րացված դամբարանների մասին: Բացի դրանցից, քաղաքի անբխտորիայում արևելյան և հյուսիսարևելյան հատվածներում հայտնարեցվել են նաև քարակղզային և հիմնահողային այլ դամբարաններ: Դրանք հավանաբար պատկանում են քաղաքի տարրեր դամբարանադաշտերի: Հայտնի է, որ քաղաքը տարրեր ժամանակ ունեցել է տարրեր սահմաններ, ուստի նախկինում եղած դամբարանները քաղաքի ընդարձակման հետևանքով հաճախ մնացել են նորակառույց ընակելի թաղամասերի տակ, ինչպես Արդիշտիի խնամ, Գառնիս, համ արգեն լքված թաղամասերի վրա ստեղծվել են նոր դամբարանադաշտեր:

I, VII և VIII բլուրների պեղումներով պարզվել է, որ Հայաստանում եղել է նաև հանդուցյալին ուղղակի սենյակի հատակի տակ, պարիսպների հիմքերի մոտ թաղելու սովորություն: Դրանք հիմնականում, իհարկե, մանկական թաղումներ են, կատարված կարասների, քարարկղների մեջ կամ հողի կտրվածքում: Այդպիսի սովորություն հնում եղել է նաև Շումերում, Ասորեստանում, խուտիների¹, հույների, վրացիների մոտ և այլուր:

Հետաքրքիր է, որ պարթևական շրջանում, ի տարբերություն հունական ու պարթևական քաղաքների, Միջագետքում քաղաքներն ու դամբարանադաշտերն իրարից անշատված չեն և նրանք հստակ սահմանադեմեր չունեն, իսկ Բարելոնին ընդող են քաղաքային պարսպից ներս գոյություն ունեցող դեբեդանները²:

VIII բլրի վրա, 5a քառակուսում րացվել են մանր քարերով շարված երեք դամբարաններ առանց ուղեկցող նյութերի: Հնագիտական նյութերի աղքատիկ և ճարտարապետական մնացորդների անկանոն լինելը նկատի ունենալով՝ Փ. Տեր-Մարտիրոսովը³ ենթադրել է, թե սովյալ ընակարանը պատկանել է ընակչության ավելի աղքատ խավերին, հնարավոր է ստրուկներին, և հայտնարեցված խցեղներով թվազրում է մ. թ. I դարով: Սակայն այդ և կողքի քառակուսիներում րացվել են նաև այլ դամբարաններ՝ ուղեկցող նյութերով:

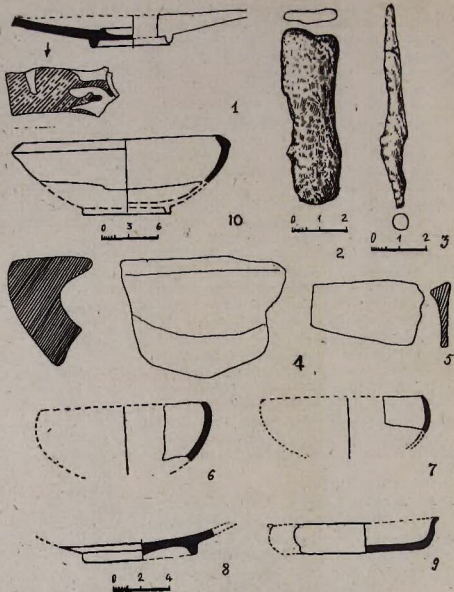
Պեղումներով պարզված է, որ VIII բլուրը եղել է քաղաքի արհեստավորական թաղամասերից մեկը, այստեղ ընակչները իրոք հարուստ չեն եղել և նրանց ընակարաններում ունեցվածքային տարբերություններ համարյա չեն նկատվում, սակայն ուղեկցող նյութեր չունեցող դամբարանները ստրուկներին վերագրելը հաղիվ թե կարելի լինի հիմնավորված համարել:

Դամբարան: Փոքր Վեզի գյուղի հարավարևելյան ծայրին ջրմուղի դիմ անցկացնելիս ի հայտ են եկել լատիներեն երկու արձանագրություն՝ մեկը շատ խոշոր տառերով, որը կրում է հոռմեական Տրայանոս կայսեր անունը, իսկ մյուսը մանր տառերով տապանաքար է: Երկուսն էլ փորված են Վեզու կրաքարից պատրաստված սալերի վրա: Բացի արձանագրված քարերից,

¹ Н. М. Дьяконов, Народы древней передней Азии, ПЭС, 1, М., 1958, стр. 32, 57.

² Г. А. Кошелев, Культура Парфии, М., 1966, стр. 114, 116.

³ Ф. Н. Тер-Мартиросов, Античные печи из раскопок Арташата, ВОН, 1975, № 7, стр. 72.

Вз. 8. 1-10-гладя. № 17

տեղում հայտնաբերվել էին մի սյան խարիսխ՝ շինմած ավելի մանրահատիկ կրաքարից, շարվածքի մը քար, երկու հնամապ աղորիք՝ Հավաքվել են մ. թ. I—III դարերի խեցեղենի ընկոթները:

Ձեռնարկված մասնակի պեզումների շնորհիվ հայտնաբերվել են հելլենիստական ժամանակաշրջանի աղորիքներ, խեցեղենի ռազմաթիվ ընկոթներ մի փոքր տարածություն վրա, արձանադրությանը ժամանակակից. անտաշ կոպիտ քարերով պատրաստված սալահատակի մի մասը, որը երեի ծածկված է եղել կրաշաղախով, իսկ մոտ 150 մ հեռավորության վրա գտնվել է կքաքարից պատրաստված ևս մի սյան խարիսխ՝ ավելի փոքր չափերի՝:

Հատիկներն արձանագրությունները գտնվել են ըլուրներից 2,5 կմ դեպի հյուսիս-արևելք:

Փոքր Վեդի գյուղի կենտրոնում, դպրոցի հիմքեր փորելիս նույնպես գտնվել է կրաքարե մի խարիսխ: Կրաքարե խարիսխներ և մշակված առանձին քարեր հավաքվել են նաև Արատշատի սահմաններում գտնվող դաշտերում:

Տրայանոս կայսեր զորքերի 114 թ. նվաճել էին Հայաստանը և կայսեր թողած արձանագրության մեջ նշվում է, որ սկյութական IV լեգեոնը 116 թ. ինչ-որ շինություն է կատարել այստեղ՝:

Որկրորդ արձանագրությունը փորագրված է տապանաքարի վրա, որը շարված է և հայտնաբերվել է ընկոթներով, որոնք մասամբ թերի են: Տապանաքարը ունեցել է 0,72 մ լայնք և 1,67 մ երկայնք: Տասը առղանոց արձանադրությունից պահպանվել են առաջին 4 սողերը, իսկ մնացած առղերն անրթիծանելի են: Արձանագրությունը հետևյալ կերպ է կարդացվում. «Առոր-երկրյա տապածներին (Մաներին) Կայուս Վալ (Նրիուս) Կրե... զինվոր իտալիկների I լեգիոնի զորտղկատի, ծառայից... հուշարձանը/ըզվեց»:

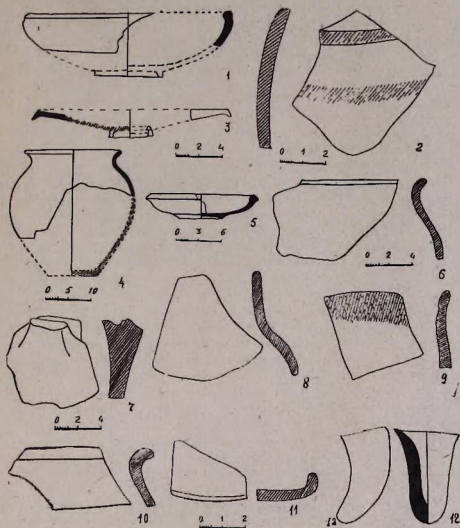
Բ. Ն. Առաքելյանը նշում է, որ պարզ չէ, թե ինչ է կառուցել սկյութական IV լեգեոնը: Դա եզել է տվյալ լեգեոնի ռազմական ամրությունը, զորանոցը, տաճարը, գերեզմանոցը, թե այլ շինություն, դժվար է ասել:

Նվ, իրոք, այն ժամանակ ձեռնարկված փոքր ծավալի պեզման աշխատանքների միջոցով դժվար էր պատասխանել այդ հարցին: Սակայն այժմ դամբարանների պեզումները թույլ են աալիս ենթադրելու, որ Բ. Ն. Առաքելյանի վերը քերած կարծիքներից հավանականն այն է, թե հայտնաբերված արձանադրություններից մեծը կանգնեցվել է սկյութական IV լեգեոնի կողմից՝ զերեզմանոցում, որտեղ հուվանարտը թաղված են եղել Արտաշատը նվաճելիս զոհված հռոմեական, ավյալ դեպքում հայտնաբերված արձանադրություններից մեզ հայանի, IV սկյութական և իտալիկների I լեգեոնի զինվորների, Պեան է ենթադրել, որ ընդհանուր դերեզմանոցին վերաբերող և գտնված տապանաքարի արձանադրությունից ըացի եզել են նաև արձանագրված այլ տապանաքարեր, որոնք, պետք է հուսալ, որ հայտնաբերվեն այս

¹ Բ. Ն. Առաքելյան, Հատիկներն արձանագրություններ Արտաշատ մայրաքաղաքից, ՊՔՀ, 1967, № 4, էջ 302:

² Նույն տեղում, էջ 307 և հուս:

³ Նույն տեղում, էջ 309:

64. 9. 1-12—фрагм. № 19

մտքով էին կարասի բերանը շարժելուց հետո, ոսկորները շաա վաա էին պահպանված: Դամբարանում գտնվել են թևին հագցրած ըրոնդե, հաստացող ծալրերով մի ապարանջան և ալքերով մի ուլունք (նկ. 44, 9, 10, 50, 3):

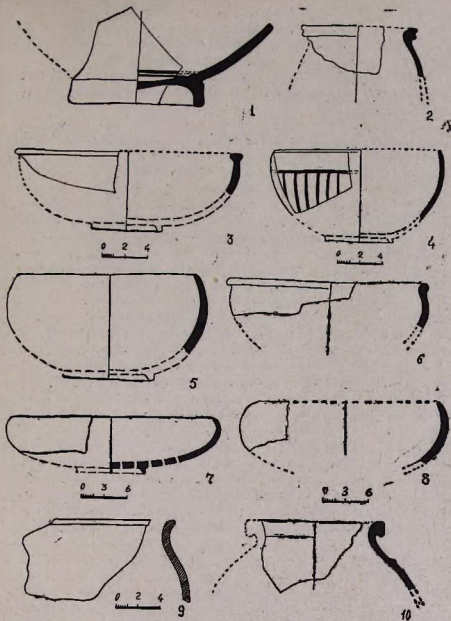
Դամբարան № 78: Հիմնահողային, մանկական թաղում VIII բլրի հյուսիսային պարսպի տակ, ներսից: Դամբարանի տակ քարեր էին գրված: Հանգուցյալը թաղված էր կուշ եկած վիճակում, ծնկները ծալած, գլուխը արևմտյան կողմում, գեմքով գեպի հարավ: Դամբարանում հայտնաբերվել են կապամալոն բարակ թափանցիկ ապակուց մի սրվակ, ալանջող և ըրոնդե ապարանջան (տախտ. XX, 1, նկ. 44, 1, 2):

Դամբարան № 79: Թեթևակի փորված ժայռի մեջ (VIII բլուր 5B քառ.), եզերքին մի քանի տևե քարեր շարած, որը արևմտյան հասվածում քիչ նեղանում էր: Հանգուցյալը թաղված էր աշ կողքի վրա, ծնկները քիչ ծալած վիճակում, գանգը, որը բացակայում էր, եղել է արևմտյան մասում: Դամբարանում գտնվել է երկու ոսկրե շթասեղ, կրծքի հասվածում՝ գոնազարդ կիսազնդածև մի թաս, մեջը մուգ շագանակագույն խաշի աեսքով, եղնածև դարդերով, որոնց միջև դարձնագույն ներկով արված է ծաղկաշղթայածև դարդ: Թասի մեջ գրված էր մի կառոր ոսկոր և մի հավի ձու: Գտնվեցին նաև մարմարե ուլունքներ, մանր, տվե, առանց անցքի, և ոլխարի երկու վեգ՝ մշակված (տախտ. IX, 1, 8, նկ. 34, 8-11):

Դամբարան № 80: Կարասային թաղում, մանկական, VIII բլրի հյուսիսային պարսպի մոտ: Փոքր կարասը թուխ էր, գտնվում էր թեք գրված վիճակում (բարձր. 40 սմ), բերանն ուղղված էր գեպի հարավ: Կմախքը վատ էր պահպանված, դիրքը պարզել հնարավոր չեղավ: Կճուճի կողքին գտնվեց մի կանթանի սափոր, միջից ըրոնդե շրջանածև փոքր շայրի և ապակե մի կնիք, մի կողմը ուռուցիկ, վրան՝ ձիու պատկերով (նկ. 49, 6, 7):

Դամբարան № 81: Հիմնահողային, VIII բլրի հյուսիսային պարսպի մոտ, ներսից (38F քառ., խոր. 70 սմ): 12—15 տարեկան երեխայի թաղում աշ կողքի վրա, կուշ եկած, ծնկները ծալած վիճակում, գլուխը արևելյան կողմում, գեմքով գեպի հյուսիս: Դամբարանից գտնվել է շնարակած թասի մի շուրթ, սրաքար, կախելու անցքով, բարակ երկաթյա մի լար և խոհանոցային մեկճուճ (նկ. 50, 3, 5, 6):

Դամբարան № 82: Կարասային թաղում, VIII բլրի վրա, հյուսիսային պարսպի մոտ, ուղղությունը արևելք-արևմուտք: Կարասի բերանը արևմտյան կողմում: Կարասն ունեք սուր նստուկ, կլոր պսակ (բարձր. 105 սմ, պսակի տր. 35 սմ, նստ. ար. 7 սմ): Դիակը մտքով էին կարասի ուր շարժելուց հետո: Հանգուցյալը թաղված էր կուշ եկած, ծնկները ծալած վիճակում, գլուխը արևմտյան մասում, գեմքով գեպի արևելք: Ձեռքերը գտնվում էին կրծքի մոտ, ձախ ձեռքի մատին կար արծաթե մի մատանի, ապակե օվալածև ակով, որի հեաքերն էին պահպանվել միայն: Կարասի միջից, հանգուցյալի գեմքի մոտից, գտնվեց նաև ապակյա երկու սրվակ (մեկը թերի) ուռուցիկ, քիչ սեղմված իրանով, գավաթ, օղակածև ոտքով՝ վերից վար ակոսավոր մի կանթով, կարմիր ներկած, փայլեցրած, և մի պնակ օղակածև ոտքով, կարմիր անգորով շրջանածև փայլեցումով և գոնազարդ մի բեկոր, ինչպես նաև երկու

В4. 10. 1-10—фрагм. № 19

հոռմետական դրամ, մեկը Տրայանոս կայսրինը, երկրորդը վատ է պահպանված: Կարասի դրսի մասում, բերանի մոտ գտնվեց ներմուծված, գլանաձև զույգ կանթերով մի ամֆորա, հատակի մոտ զնգաձև իրանով միկանթանի սափոր (աախտ. XIII,¹, XVI,¹⁻⁵, XIX,³, Կկ. 50,³, 51,¹⁻³):

Մեծ բլուրներից արևմուտք, ճահճուտի մեջ դանվող ցածր բլրի լանջին հայտնաբերվել է երկու դամբարան, որոնցից մեկը բնակիչների կողմից ավերվել էր:

Դամբարան № 83: Փոքր քարանձավի մեջ կատարված թաղում, ավերված: Գտնվել է կավե ձվաձև մի անոթ (վիզը թերի, տախա. XVIII,¹):

Դամբարան № 84: Ժայռափոր, պատերից երկուսը՝ հյուսիսայինը և արևմտյանը հարթեցված ժայռն էր, իսկ հարավայինը և արևելյանը շարված են շարդած մեծ քարերով: Դամբարանը ծածկված էր երեք խոշոր տևե քարերով: Դամբարանի ուղղությունը արևմուտք-արևելք է (երկ. 150 սմ, լայն. 65 սմ, խոր. 85 սմ): Կմախքը լրիվ քայքայված էր, ուստի հնարավոր չեղավ նրա դիրքը պարզել: Գտնվեցին միայն դանդի ու կողոսկրների որոշ մնացորդներ: Արևմտյան հատվածում, որտեղ դանդն էր, հայտնաբերվեց թղթի նման բարակ ոսկյա աերենների մասեր, շրթերը ծածկելու ոսկե թիթեղ, կանացի գլխով ոսկյա երկու ականջօղ, փայլան գազադի մասեր, բրոնզե շրջանաձև հայելի և երկու դրամ, մեկը արծաթյա, մյուսը պղնձյա: Առաջինը պարթևական թագավոր Հրահա III-ի դրամն է (մ. թ. ա. 75—57), մյուսը, որը վատ է պահպանվել, Տիգրան II-ինն է (աախտ. VI,³, XXI,^{1-3, 5-8}, Կկ. 53,¹⁻³):

Դամբարան. Կարասային թաղում, բացվել է բլուրների հարավային ծայրին, քարհանքի մոտ: Սուր նստուկով ուռուցիկ կարաս (բարձր. 105 սմ, պս. ար. 40 սմ, նսա. ար. 10 սմ), թեք պսակեցրած գիրքով: Ուղղությունը հարավ-հյուսիս, կարասի բերանը հյուսիսային կողմում: Դիակը թաղված էր կուշ եկած վիճակում, գլուխը կարասի բերանի մոտ, ոսկորները շաա վաա էին պահպանվել, մեջը ուլին չկար, բացի ուլսարի երկու վեղից:

Փարհանքի բանվորների վկայությամբ նրանք այս տերիտորիայում քանդել են մեծ քանակությամբ կարասային թաղումներ, որոնց միջից դուրս են եկել ապակյա սրվակներ և ուլունքներ: Մեզ հանձնվեց նաև օժանելիքի համար օգտագործվող մի փոքրիկ կարմիր պուլիկ, շատ նման թաղումներից հայտնաբերված մյուս պուլիկներին: Ամբողջ ջրապատում, մեծ աարածուծյան վրա, մոխրի, կրակի և ոսկորների մնացորդներ են նկատվում: